

така гядамы организма като нѣкоя кука, която обличямы по модѣ-тѣ, и го силимъ да го лѣемъ въ формы, каквыто на ся видять угодны; прикачамъ на тѣло-то си всякаквы накыты, а изгуби ли ся лѣскавинѣ-тѣ, живинѣ-тѣ, мы тогава зѣмемъ да го мажемъ и мацамы всякакъ ужъ да направимъ да лѣсне на него хубость. Нѣ не бива да забуравямы че на чловѣческый организмъ вѣнкашина-та гяда на вѣтрѣшный животъ и на естественны-ти службы на орѣдѣ-та му, та по това и хубость-та и милота-та му щѣтъ да сѣ тѣсно связаны съ животно-то му състояние и щѣтъ ся мѣнявать наспротивъ както бы ся мѣняваль той.

Червено-то като трендафилъ лице ще поблѣднѣе, ако вѣтрѣшны-ты орѣдѣя запрѣтъ или земѣтъ да вѣхнѣтъ; и тогава онова мазило, скѣпо купено и намачкапо по образа (лице), не може да даде животнѣ червенинѣ на кръвь-тѣ, а само потуля да ся не види болестъ-та; бѣла-та кадифяна кожица стане грѣздава, лунава, жълтникава, набрана и набръчкана, ако кръвь-та ся похаби въ съставны-ты си чѣсти и тогава никакъвъ прахъ, никоя помада нѣма да ѣ похубави, ако ся не оправи вѣтрѣшно-то устройство; хубаво-то око, което съ магическый си погледъ, омайва, замамва и искарева чловѣка отъ главѣ, гасне и ся вглубѣва; заемѣны-ты уста си изгубятъ прѣснѣ-тѣ алсинѣ, ако начинѣ-тѣ на живота и тѣсно-то не-сгодно облѣкло по сегашнѣ-тѣ модѣ прѣчятъ на рѣдовно-то обыкаленіе и правеніе на кръвь-тѣ; хубава-та крѣхка рѣчица съ гыздаво изоблены-ты си прѣстѣе омръшявѣва, изсѣхва; кости-ты навсѣдѣ ся озбѣвать, грѣбъ-тѣ ся прѣгрѣбавва, ако хубавица-та цѣлы нощи прѣкарва въ играніе хора и въ